

Lente Paradox

De uitbundigheid van de lente, de overvloed aan kleur, geur en geluid dat nieuw leven voorspelt. Voor sommigen een hel vanwege de pollen die in de lucht zweven, voor anderen een uitdaging om de natuur een 'handje' te helpen. Met een overdaad aan energie, gereedschappen, zaden, euro's en goede wil toveren we de plaatselijke natuur om tot een genot voor het oog. We leggen als het ware de natuur aan banden, we vragen niet of we überhaupt mogen interveniëren in de natuurlijke loop der dingen. We praten over de Vrije wil van de mens, maar vergeten te vragen of de Elementalen en de Deva's ook een Vrije Wil hebben.

Elk vrij uurtje besteden we, in het zweet des aanschijns, aan het vermenschelijken van de natuur. We kennen allemaal wel de grap van de Engelsen die met nagelschaartjes hun 'lawn' cultiveren. Uit eigen ervaring weten we dat we, ondanks dat de mussen van het dak vielen, een vijver van een kleine 400m²; hebben aangelegd bij temperaturen van boven de 35 graden Celsius. De kubieke meters water zijn beslist aangelengd met onze zweetdruppels. Het heeft ongelooflijk veel energie gekost, maar het resultaat is uiteindelijk alle moeite waard. We zijn erin geslaagd een paardenwei van een halve hectare te transformeren in een klein paradijs voor mens, plant en dier...Het aardige is dat het de natuur geen energie kost om vreugde te schenken. Vreugde aan het Rijk der Mineralen, en vreugde aan het Rijk van bezielde materie met het vermogen tot voortplanten. De natuur volgt de bedoelingen van de Schepper, en de jaargetijden zijn een wonder om te aanschouwen. Je zou er bijna een klassiek stuk muziek voor willen schrijven, ware het niet dat Antonio Vivaldi ons is voorgegaan.

We vragen ons af hoe de Tuin van Eden eruit zou hebben gezien als Adam en Eva daar met heggenscharen, boskant maaiers, onkruidverdelgers en kunstmest tekeer waren gegaan... We vragen ons af hoe de appel zou hebben gesmaakt als ze de Boom der Kennis van Goed en Kwaad hadden bewerkt zoals onze kwekers dat nu doen. We vragen ons af of het Paradijs onze milieuvervuiling zou hebben overleefd. We vragen ons af of het Paradijs überhaupt zich onze bemoeienissen zou hebben laten welgevallen. Gek hè dat we menen het wiel opnieuw uit te moeten vinden met behulp van tuingereedschap en goede wil...

ArjunA is aurareader, columnist en schrijver. Hij heeft een praktijk waar hij cursus geeft. Tijn Uylenspiegel is een knipoog naar het logo van het Spiritueel Café. Het is tevens een verwijzing naar Tijn Uylenspiegel, de nar die de wijsheid van de uil weerspiegelt

